

MÜFREDAT, MÜLAKAT, ŞİDDET İŞTE TÜRKİYE YÜZYILI!

29 Ocak 2024: Ankara Kızılay'da bir özel öğretim kurumunda sigortasız çalıştırılan ve maaşını alamayan bir öğretmen arkadaşımızın yüzüne sıcak su atıldı ve darp edildi.

18 Nisan 2024: Diyarbakır Bismil'de bir lisede bir öğretmen arkadaşımız öğrencisi tarafından bıçaklanarak yaralandı.

26 Nisan 2024: İstanbul Sarıyer'de bir ortaokulda bir öğretmen arkadaşımız veli tarafından yumruk atılarak şiddete uğradı.

07.05.2024: İstanbul Eyüpsultan'da özel lisede bir eğitimci arkadaşımız öğrencinin silahlı saldırısı sonucu yaşamını kaybetti.

Okullarda şiddete, mobbinge uğruyor, ölüyor, öldürülüyor. Siyasi iktidar tarafından eğitimde yarattıkları sorunların sorumlusu olarak gösteriliyor. İktidar tarafından mesleğimizi hedef alan; ücretli, sözleşmeli, güvencesiz, açık sınırların altında çalıştırılarak, mülakatlar, güvenlik soruşturmaları, arşiv araştırmalarıyla ve son açıklamaları ile öğretmen akademileriyle, aynı sınıflarda aynı öğrencilerin yaşamlarına dokunmamıza rağmen bizi aday, uzman, başöğretmen diye ayırtan Öğretmen Meslek Kanunu ile "Kamu istihdam yeri değildir" diyerek ataması yapılmayan yüz binlerce arkadaşımızla, eğitimin paralılaştırılması, velileri, öğrencileri "müşteri" olarak tanımlayan piyasalaştırma politikalarıyla, mesleğimizi itibarsızlaştıran her uygulama ile şiddete uğruyoruz. Haklarımızı ve yaşamlarımızı kaybediyoruz.

Bir arkadaşımıza atılan her yumruk hepimize atılıyor. Güvencesiz çalıştırılan arkadaşlarımıza yaşatılan her haksızlık hepimize yapıyor. Ataması yapılmayan öğretmen arkadaşlarımızın gelecek umudunu elinden alan her atama sayısı ile mülakat uygulamasıyla aynı geleceksizlik kaygısı hepimize yaşatılmak isteniyor. Bizi okullarda kariyer basamaklarına ayıran her ayırtmada hedef biziz, bizim mesleğimiz.

Mesleğimiz yalnızca atama sayısı ile değil, öğretmen atamasına ayrılan kontenjanlarla da hedef tahtası haline getirildi. Son 22 yılda bize, öğrencilerimize Aladağları yaşatan yirmi bini aşkın köy okulunun kapatılmasına, yetmiş bini aşkın arkadaşımızın ücretli çalıştırılmasına, yüz bine ulaşan norm açığına, kamu okullarına ayrılmayan bütçelerin özel okul patronlarına ayrılması sonucu özelleştirilmiş güvencesiz çalışmak zorunda bırakılan binlerce arkadaşımıza rağmen atama sayısı yirmi bin olarak açıklandı.

"Yeni Türkiye" diyerek yıllardır yapılan her atamada öğretmen kontenjan dağılımlarında ilk sıralarda din dersi öğretmenleri yer aldı. Son açıklanan atama sayılarında Biyoloji 167, Fizik 283, Ortaöğretim Matematik 317, Kimya 468 iken Din Kültürü'ne ayrılan kontenjan 1594 ile yine ilk sıralarda yerini aldı. ÇEDES ve onlarca

protokol, işbirliği ile eğitimci niteliği taşımayan kişiler, dini yapılar, tarikatlar mesleğimizi hedef alan söylemler, manevi danışman gibi isimler ve uygulamalarla tüm eğitim kurumlarında, sınıflarımızda.

Atama sayısı ile kontenjanlarla, mülakat uygulamalarıyla iktidarın, Yeni Türkiye Yüzyılı'nın öğretmenini yaratmaya çalışıyorlar.

Yeni Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli diyerek, öznesinin öğretmen değil paydaşlar dedikleri tarikat yapıları ve sermaye gruplarının olduğu "modelle" laik, bilimsel eğitimin son kısıntılarını da kaldırmayı amaçlıyorlar. Hedef aldıkları öğrencilerimizin eğitim hakkı ve mesleğimiz. Eğitim fakültelerini fiilen ortadan kaldıran kimin öğretmen olacağına iktidarın karar vereceği öğretmen akademileriyle manevi değerleri iyi anlatmadığına karar verdikleri öğretmenlerin atanmayacağını açıklıyorlar.

Proje okullarında eylül ayında yaptıkları son düzenlemeyle iki bini aşkın okulun yönetici atamasını valiliklere bırakarak, geriye kalan okulların çoğunluğunun imam hatip liseleri olmasıyla birlikte hem öğrencilerin laik, kamusal, bilimsel, akademik eğitim hakkını ellerinden alıyor hem de öğretmenlerin hangi okulda çalışıp çalışmayacağına iktidar olarak biz karar vereceğiz diyorlar. Rotasyonu bir kez daha gündeme getiriyor hangi okulda, ne kadar süre kimin çalışıp çalışmayacağına kararında eşitlik, adalet, liyakat olmayacak diyorlar.

Güzelim memlekete Yeni Türkiye diyorlar, müfredatla sözde galibiyet özde mağlubiyetlerinden yeni bir tarih devşiriyorlar, tarih boyunca aydınlanmanın, laikliğin bu topraklardaki temsilcileri öğretmenleri hedef haline getiriyor, halkın değil iktidarın öğretmenini yaratacağız diyorlar.

İktidara güven dibe vurdu

Yöneylem'in araştırmasına göre yurttaşların sadece yüzde 20,6'sı Türkiye'nin 'iyi' yönetildiğini düşünüyor. Ankete katılanların yüzde 57'si ülkenin 'kötü' yönetildiğini belirtirken, yüzde 24,1'ine göre Türkiye 'ne iyi ne kötü yönetiliyor.'

Yöneylem Araştırma, 26 bölgede 2 bin 222 görüşmeyle yapılan anketin güven aralığı yüzde 95, hata payı ise '+/-2' olarak hesaplanan anketin sonuçlarını açıkladı.

26-29 Nisan tarihleri arasında gerçekleştirdiği Türkiye Siyaset Araştırması'nda katılımcılara "Türkiye nasıl yönetiliyor?" sorusunu yöneltildi.

Verilen yanıtlarda halkın hükümete güveninin ne kadar düştüğünü göz önüne serdi.

Buna göre katılımcıların yanıtları şöyle oldu:

'Kötü yönetiliyor' diyenler: Yüzde 57

'Ne iyi ne kötü yönetiliyor' diyenler: Yüzde 21,4

'İyi yönetiliyor' diyenler: Yüzde 20,6

'Bilmiyorum' diyenler: Yüzde 1

SİYASİ ATMOSFERLE İLİŞKİSİ

Sonuçları paylaşan araştırma şirketi değerlendirmesini de ekledi. Buna göre Yöneylem'in değerlendirmesi şöyle:

"Seçmenlerin yüzde 57'si Türkiye'nin kötü yönetildiğini ifade etmektedir.

Türkiye'nin kötü yönetildiğini düşünenler Mart 2024'te yüzde 51,5 seviyesindeydi.

Bir buçuk aylık bir zaman diliminde 5,5 puanlık artış Türkiye'de 31 Mart sonrasında oluşan yeni siyasi atmosferle ilişkilendirilebilir.

Türkiye'nin iyi yönetildiğini düşünenler 2023 yılı Aralık ayı itibarıyla yüzde 24,2 seviyesindeydi, Nisan 2024'te bu oran yüzde 20,6'ya gerilemiştir."

ONAYLI RANDEVU SİSTEMİ ÇÖZÜM OLAMAZ

Anne ve çocuk sağlığı hizmetleri başta olmak üzere topluma temel sağlık hizmetlerinin götürülmesinde, sağlığın korunmasında ve geliştirilmesinde kritik işlevleri olan ama emeği ve meslek statüsü her geçen değersizleştirilen Sevgili meslektaşlarımız, Ebelerimiz! Dünya Ebeler Günümüz Kutlu Olsun.

Sağlık insan gücünün vazgeçilmez üyeleri olmamıza karşın biz ebeler, mesleki işlevlerimiz ve çalışma koşullarımız açısından ciddi sorunlarla karşı karşıyayız. Güvencesiz istihdam politikaları, zorlu çalışma koşulları ve özlük haklarının yetersizliği, mesleki ve çalışma koşullarına ilişkin sorunlarımız Sağlıkta Dönüşüm Programı ile yeni bir boyuta taşınarak, daha da çözümsüz hale getirilmiştir.

"Dünya Sağlık Örgütü'nün; ebeler uluslararası standartlarda eğitildiğinde ve ebeler hizmetleri, aile planlaması dahil koruyucu üreme sağlığı hizmetlerini de içerdiğinde tüm anne ölümlerinin, ölü doğumların ve yenidoğan ölümlerinin %80'inden fazlası önlenmektedir. Cinsel sağlık ve üreme sağlığı, bağışıklama, emzirme, gebelikte tütün kullanımının bırakılması, sıtma, tüberküloz, HIV ve gebelikte obezite, erken çocukluk gelişimi ve doğum sonrası depresyon dahil olmak üzere sağlıkla ilgili 50'den fazla sağlık sonucu iyileşmektedir" açıklaması sağlık politika yapıcılarına ebelerin koruyucu sağlık hizmetindeki rolünü hatırlatmaktadır.

"Dünya genelinde, çoğu bölgede anne ölüm oranı değişmemekte ya da daha da kötüleşmektedir. Dünya'da her yıl 287.000 kadın doğum yaparken hayatını kaybetmekte, 2,4 milyon yeni doğan ölmekte ve 2,2 milyonu da ölü doğmaktadır. Pek çoğu, ebeler tarafından sağlanan uygun doğum öncesi, doğum ve doğum sonrası bakım hizmetleriyle önlenebilecek komplikasyonlar ve hastalıklar nedeniyle hayatını kaybetmektedir. Sağlık Bakanlığı Sağlık İstatistikleri Yıllığı-2022'ye

Cemal Yılmaz/ SES İl Temsilcisi

göre ülkemizde anne ölüm oranı 100.000 canlı doğumda 12,6, bebek ölüm hızı 1.000 canlı doğumda 9,2, yenidoğan ölüm hızı ise 5,7'dir. Ülkemizde doğumların %97,3'ü hastanede gerçekleşmektedir. Gebelerin %99,7'si doğum öncesi en az 1 kez hastaneye gitmektedir" Emeğimizin kıymetine rolümüzün önemine rağmen Dünya genelinde ve ülkemizde ebe istihdamı yetersizdir.

EBELER GÜNÜ KUTLANDI

Anne ve çocuk sağlığı hizmetleri başta olmak üzere topluma temel sağlık hizmetlerinin götürülmesinde, sağlığın korunmasında ve geliştirilmesinde kritik işlevleri olan ama emeği ve meslek statüsü her geçen değersizleştirilen Sevgili meslektaşlarımız, Ebelerimiz! Dünya Ebeler Günümüz Kutlu Olsun.

Sağlık insan gücünün vazgeçilmez üyeleri olmamıza karşın biz ebeler, mesleki işlevlerimiz ve çalışma koşullarımız açısından ciddi sorunlarla karşı karşıyayız. Güvencesiz istihdam politikaları, zorlu çalışma koşulları ve özlük haklarının yetersizliği, mesleki ve çalışma koşullarına ilişkin sorunlarımız Sağlıkta Dönüşüm Programı ile yeni bir boyuta taşınarak, daha da çözümsüz hale getirilmiştir.

"Dünya Sağlık Örgütü'nün; ebeler uluslararası standartlarda eğitildiğinde ve ebeler hizmetleri, aile planlaması dahil koruyucu üreme sağlığı hizmetlerini de içerdiğinde tüm anne ölümlerinin, ölü doğumların ve yenidoğan ölümlerinin %80'inden fazlası önlenmektedir. Cinsel sağlık ve üreme sağlığı,

bağışıklama, emzirme, gebelikte tütün kullanımının bırakılması, sıtma, tüberküloz, HIV ve gebelikte obezite, erken çocukluk gelişimi ve doğum sonrası depresyon dahil olmak üzere sağlıkla ilgili 50'den fazla sağlık sonucu iyileşmektedir" açıklaması sağlık politika yapıcılarına ebelerin koruyucu sağlık hizmetindeki rolünü hatırlatmaktadır.

"Dünya genelinde, çoğu bölgede anne ölüm oranı değişmemekte ya da daha da kötüleşmektedir. Dünya'da her yıl 287.000 kadın doğum yaparken hayatını kaybetmekte, 2,4 milyon yeni doğan ölmekte ve 2,2 milyonu da ölü doğmaktadır. Pek çoğu, ebeler tarafından sağlanan uygun doğum öncesi, doğum ve doğum sonrası bakım hizmetleriyle önlenebilecek komplikasyonlar ve hastalıklar nedeniyle hayatını kaybetmektedir. Sağlık Bakanlığı Sağlık İstatistikleri Yıllığı-2022'ye göre ülkemizde anne ölüm oranı 100.000 canlı doğumda 12,6, bebek ölüm hızı 1.000 canlı doğumda 9,2, yenidoğan ölüm hızı ise 5,7'dir. Ülkemizde doğumların %97,3'ü hastanede gerçekleşmektedir. Gebelerin %99,7'si doğum öncesi en az 1 kez hastaneye gitmektedir" Emeğimizin kıymetine rolümüzün önemine rağmen Dünya genelinde ve ülkemizde ebe istihdamı yetersizdir.

Hemşirelik haftasında sorunlar dikkate alınmalı

Her yıl 12- 18 Mayıs tarihleri arası hemşirelik haftası olarak ve 12 Mayıs ise Hemşirelik günü olarak kutlanmaktadır. Sağlık ekibinin en önemli parçası olan hemşireler sadece bu tarihler arasında hatırlanmak istenmiyor, sorunlarının çözülmesini talep ediyor. Ağır ve uzun çalışma süreleri, son yıllarda yaşadığımız Covid-19 pandemisinin üzerlerindeki ağır yükü ve büyük etkileri, depremin etkilediği 11 ilde yürütülen sağlık hizmetleri hemşirelik mesleğinin ne kadar önemli ve vazgeçilmez olduğunu bir kez daha açığa çıkarmıştır.

Sağlık sistemindeki sorunlar ve dönüşüm politikalarının tahribatlarını sıkça dile getiriyoruz. Sağlık insan gücünün yüzde 30'una yakın olan hemşirelerin sorunlarının çözümü aynı zamanda sağlık sistemindeki birçok sorunun çözümünü de beraberinde getirecektir. Birde dönüşüm adı altında uygulanan sağlıkta kısırlı talepte göz önüne alınınca iş yükleri sürekli artmaktadır. Artan iş yüküne rağmen ücretleri ise bu ülkelerin çok çok gerisindedir. Özellikle emekliliğe yansıyan temel ücrette "dönüşüm" politikaları ile yıllar içinde gerileme yaşanmıştır. Hemşireler de diğer sağlık emekçileri gibi kısmen de olsa gelirlerini arttırmak için daha fazla mesai ve nöbet tutmaya başlamıştır. Yine döner sermaye, teşvik vb uygulamalar ile yapılan ücretlendirme yöntemi nedeni ile en temel hak olan dinleme hakkı dahi kullanılmamakta yıllık izinlere dahi ayrılmamaktadırlar. Bu durum bile yaşanan yoksulluğu göstermektedir. Temel ücretler çok az olduğu için emekliliği gelen hemşireler yoğun çalışma koşullarına rağmen emekli olmaktan imtina etmektedirler. Özcesi günümüz çalışma koşulları, yoğun emek sömürsünün olduğu vahşi kapitalizmin ilk dönemlerini anımsatmaktadır.

Performans, döner sermaye, ek ödeme ve şimdi de teşvik diye adlandırılan gelir güvencesi olmayan ve emekliliğe yansımayan ücretlendirme yerine yoksulluk sınırı üzerinde ve emekliliğe yansıyacak temel ücret verilsin. Temel ücret üzerine eğitim durumu, yapılan işin niteliği ve riski, kıdem yılı gibi kriterler ile giydirilmiş ücret belirlensin. Bu gerçekleşinceye kadar bağımsız bir meslek grubu olan hemşirelerin yaptığı her işlem (enjeksiyon, serum, tansiyon ölçme, hasta bakımı vb.) kendi adlarına işlem puanı olarak işlenip karşılığı olan teşvik ödemesi verilsin, Hemşirelik Kanunu mesleğin özüne yakışır, görev tanımına uygun şekilde düzenlensin, bağımsız hale getirilsin, Covid-19 pandemisi ve Deprem ile birlikte daha da görünür hale gelen hemşire sayılarındaki açık giderilsin, OECD ortalamasına kadrolu güvenceli istihdamla yükseltilsin, Fıli hizmet süresi zammı yeniden düzenlensin, Kadın hemşireler için analık ve süt izni süreleri yeniden düzenlensin, bu süreçlerde yeteri kadar ücretli izin verilsin,

Her iş yerinde 7/24 hizmet veren, ücretsiz kreş sağlansın, Hemşireler için güvenli çalışma ortamları oluşturulsun, şiddete karşı tüm tedbirler alınsın, Atamalarda liyakat esas alınsın, yöneticiler liyakate uygun olanlar arasında hemşireler ve diğer işyerindeki emekçiler tarafından seçilerek belirlensin, Hemşire iş gücü planlaması yapılsın, çok sayıda değil nitelikli eğitim veren hemşirelik okulları açılsın, Sağlık Bakanlığı ve Üniversiteler dışında diğer kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan arkadaşlarımızın hem o kurumun temel işini yapıyor olarak kabul edilmemesi hem de sağlık iş kolundaki düzenlemelerin dışında tutulması uygulamasına son verilsin, İş yerlerinde hemşirelere yönelik, yöneticilerden, ekip arkadaşlarından ve hasta ve yakınlarından gelen şiddete son verilmesi için yasal ve idari düzenlemeler yapılsın. Özel sektörde çalışan ebe ve hemşirelerin ücretlerinde taban ücret belirlenmeli, çalışma saatlerinde tavan çalışma saatleri belirlenmeli uygulanmalıdır, İcap ödemesi sorunu mahkeme kararlarına bırakılmadan yasal düzenleme ile çözülsün, Aile Sağlığı Merkezlerinde ücretlendirmeden, statüye, çalışma alanlarına dair sorunları çözülmelidir.

ARTIK YETER ÇALIŞMAK İSTİYORUZ!

Sayfa Haberleri EĞİTİM-İŞ Düzce Şube Başkanı Gülten Gökpinar

Eğitim emekçileri olarak kendimizin ve öğrencilerimizin canından endişe ederek okula gitmek istemiyoruz. Can güvenliğimizin olmadığı bir eğitim sistemini kabul etmiyoruz! Artık yeter! Yaşamak istiyoruz!

Eğitim-İş, Anadolu Eğitim Sen, Eğitim-Sen, Genç Eğitim Sen, Hürriyetçi Eğitim Sen, Teç-Sen, Öğretmen Sendikası eğitimcilere yönelik şiddeti durduracak bir yasal düzenleme talebi ve öğretmenlerin maruz kaldığı şiddeti protesto etmek için Milli Eğitim Bakanlığı önünden Meclis'e yürüyüş gerçekleştirdi.

Eğitimciler, "Yusuf Tekin istifa", "Susma haykır şiddete hayır", "Yaşasın öğretmen dayanışması", " Öğretmene kalkan eller kırılсын", "Kader değil bu bir cinayet" sloganları eşliğinde Meclis Çankaya Kapısı'na yürüdü. Şiddeti protesto etmek için siyah giyinen eğitimciler, yakalarına "şiddete hayır" yazılı kokart taktı, ellerinde "Can güvenliğimiz için yasa istiyoruz", "Eğitimde şiddete dur de", "Yaşam hakkı için birleşiyoruz" yazılı dövizler taşıdı.

Meclis parkında bir araya gelen eğitimciler, basın açıklaması yaptı. Ortak basın açıklamasını Genel Başkanımız Kadem Özbay okudu. Açıklama şöyle:

"Millî Eğitim Bakanlığı ve siyasi iktidarın eğitim emekçilerine yönelik söylem ve yaklaşımları ile Öğretmenlik Meslek Kanunu üzerinden emeğimizin değersizleştirildiği, mesleğimizin itibarsızlaştığı koşullarda, savaşlarda bile hedef alınmayan okullarda eğitim emekçileri şiddetin hedefi olmaya devam etmektedir.

Önceki gün ömrünün büyük bölümünü eğitime ve öğrencilerine adanmış olan bir meslektaşımızı hayattan ve öğrencilerinden koparan ne basit bir öfke krizi ne failin öğrenci oluşu ne de failin uyuğu ile ilgilidir.

Bugüne kadar eğitimden sorumlu olanların yaptıkları açıklamalarda eğitimde yaşanan olumsuzlukların sorumlusu olarak öğretmenleri göstermesi, CİMER uygulamasının bizlere karşı bir sopaya dönüştürülmesi, MEB'in eğitimde yaşanan sorunlara çözüm üretmek yerine öğretmenleri ve idarecileri veli/öğrenci karşısında tek muhatap olarak bırakması, bugün yaşananlara zemin oluşturmuştur. Bu ülkede okulda öğretmen öldürüldü! Söz bitti! Şiddetin, cinayetin tek bir faili olmadığını hepimiz çok iyi biliyoruz.

Cinayetin arkasındaki zihniyet, bizleri ötekileştiren, her fırsatta tehdit ederek hedef haline getiren, mesleğimizin itibarını ayaklar altına alanlardır. Dünyada Başöğretmen unvanlı tek lider olan Başöğretmenimiz Mustafa Kemal

Atatürk'ün de söylediği gibi "Bir toplumun uygarlık düzeyi, öğretmene verdiği değerle ölçülür."

Öğretmenler, toplumun temel taşlarını döşeyen, gelecek nesilleri yetiştiren ve aydınlık bir geleceğe rehberlik eden mimarlardır.

Öğretmene yapılan her saldırı, tüm topluma ve ülkenin geleceğine yapılmış bir saldırdır.

Unutmayalım ki, eğitimsiz bir toplum, karanlığa mahkumdur.

Buradan Milli Eğitim Bakanı'na soruyoruz;

* Okulda şiddeti önlemek için daha kaç eğitim emekçisinin şiddete uğraması, can vermesi gerekiyor?

* İktidarın ve MEB'in plansızlığı nedeniyle okullarımız güvenlik açısından ciddi risk altındadır.

Okullarımızdaki güvenlik açığının faturasını canımızla mı ödeyeceğiz?

Buradan bir kez daha altını çiziyoruz. Her suç gibi bu suçun da azmettiricileri olduğunu biliyor ve onları çok iyi tanıyoruz.

-Daha önce defalarca yaşadığımız cinayetler gibi bu son cinayetin de azmettiricileri; öğretmenliği itibarsızlaştıranlardır, herkes öğretmenlik yapabilir, öğretmenler çalışmıyor ya da az çalışıyor gibi yanlış bir algıyı toplumda yaymaya çalışanlardır.

- Bizleri bugün okullarımızda açık hedef haline getirenler; liyakatsiz şekilde atandıkları koltukları bir hükümdarlık alanı gibi kullananlardır!

Her fırsatta bizleri aşağılamaya çalışan siyasi iktidardır, onların atadığı yöneticilerdir.

Öğretmenliğin aynı zamanda bir uzmanlık mesleği olduğunu görmezden gelenlerdir. Okullarda şiddeti körükleyenler; eğitime dair eleştiri ve önerilerimize yıllardır kulak tıkamakta ısrar edenlerdir, gerçek sorunları görmezden gelenlerdir.

- Bizleri hedef haline getirenler; her fırsatta emeğimizi küçümseyenler, mesleğimizi itibarsızlaştıranlardır.

Bugün eğitim emekçilerinin canlarından endişe ederek okula gidiyor olması işte bunların eseridir.

Bunun için atılması gereken ilk adım bu zihniyetin kökten değişmesidir.

TÜRKİYE MÜLTECİ ÇÖPLÜĞÜNE DÖNDÜ

İstanbul'da özel bir lisenin okul müdürü olan İbrahim Oktugan'ın, yabancı uyruklu bir öğrencisinin silahlı saldırısıyla öldürülmesi eğitim sendikalarını ve eğitimcileri ayağa kaldırdı.

CHP Düzce örgütü olarak, Eğitim Sendikalarının ortak katılımıyla; bir günlük derslerini kara tahta başında değil; alanlarda, meydanlarda özlük ve demokratik hakları için vermeye hazırlanan tüm eğitim ve bilim emekçilerinin yanındayız.

Okul Müdürü İbrahim Oktugan'ı katleden yabancı uyruklu öğrencinin geçmişte de çok fazla disiplin suçlarının olduğu, gittiği hiçbir okulda barınmayıp bir yıl içinde 3 okul değiştirdiği, bir önceki okulunun çardağını ve ağaçları yaktığı ve 2023 yılında silahla yakalandığı ortaya çıktı.

Bu durum ülkemizin Dünyanın Mülteci çöplüğüne dönmesine sebep olan AKP iktidarının sığınmacı politikasının iflas ettiğinin kanıtıdır ve ülkemizin geleceği için Mülteci istilasına karşı Yeter Artık diyerek AKP iktidarına karşı ivedilikle

hepimizin dur demesi gerekmektedir. Uğradığı silahlı saldırı sonucunda hayatını kaybeden Yaşamını eğitime adanmış, İbrahim Oktugan Öğretmenimize Allah'tan rahmet, acılı ailesine, yakınlarına ve tüm öğrencilerine baş sağlığı ve sabırlar diliyoruz.

CHP Genel Merkezi yayınladı

CHP'Lİ BELEDİYELER İÇİN ETKİN KAYNAK KULLANIMI VE İSRAFTAN KAÇINMA GENELGESİ

I. GENEL YAKLAŞIM

Halk belediyelerden israfı bitirmelerini ve kaynakları etkin kullanmalarını beklemektedir. Kaynakların etkin kullanımı belediyelerin elindedir.

Cumhuriyet Halk Partisi'nin Kayırmacılık, Şatafat ve İsrafla Mücadele konularında genel yaklaşımı şöyledir:

Kamu hizmetlerinin etkin ve verimli bir şekilde yürütülmesi, yurttaşların hizmetlere erişiminin sağlıklı ve adaletli bir şekilde sağlanması için bütüncül bir yaklaşım hayata geçirilmelidir. Bu kapsamda kamu yönetiminde kayırmacılık, şatafat ve israfla mücadelenin temelini oluşturacak ilkeler bütüncül bir şekilde ele alınmalıdır.

Kamu kaynaklarının amacına uygun, etkin, verimli ve dengeli kullanımı kamu kurumları için temel bir ilke, görev ve aynı zamanda mecburiyettir. Belediyeler de dahil olmak üzere kamu kurumlarının yapacakları harcamalarda, gerçekleştirilecek ihale ve kamu alımlarında ve benzeri ekonomik-mali işlemlerde israfı önleyici ilkelere riayet edilmesi gerekmektedir.

İsrafla mücadele; kamu kaynaklarının sürdürülebilir kalkınmayı, sosyal adaleti ve refahın tüm topluma yayılmasını sağlamak için kullanımında kilit önemdedir. Bununla birlikte; kamu hizmetlerinin kalitesi, verimliliği ve bir düzen içerisinde işlerliği sadece Türkiye'de değil, tüm uygar dünyada kayırmacılıkla mücadele ilkesini karşımıza çıkarmaktadır. Kamu hizmetine seçilme bir ayrıcalık değil belediye başkan ve yöneticileri için büyük bir sorumluluktur. Bu nedenle şatafat ve kamu kaynaklarının israfından uzak durulmalıdır.

Bunun için ihale süreçlerinde şeffaflık; temsil, ağırlama ve tanıtım törenlerinde şatafattan kaçınan mütevazilik; taşıtların kullanımında etkin takip ve denetimin yanında hizmet dışına çıkmama; yurtdışı görevlendirmelerde halkın yararına olmayan, imtiyazlara yol açan kişisel faydaya imkan vermeme; elektrik tüketiminde yasaların verdiği tüm imkanları en yaratıcı ve en ekonomik şekilde kullanma; atamalarda ve işe alımlarda kayırmacılığa yol açmama; liyakat dışına çıkmama ilkelerine sıkı sıkıya bağlı kalınması gerekmektedir.

Bu kapsamda, aşağıda sıralanan ilkelerin bütün belediye başkanlarımız tarafından hayata geçirilmesi partimizin yurttaşlarımıza karşı bir sorumluluğudur.

II. BELEDİYE MALİ KAYNAKLARININ ETKİN KULLANIMINA YÖNELİK TEMEL İLKELER

A. Kamu İhaleleri

- Kamu ihalelerinin açık ihale usulüyle yapılmasına özen gösterilir. Pazarlık ve doğrudan temin usulleriyle yapılan ihaleler şeffaf şekilde internet üzerinden düzenli olarak kamuoyuna açıklanır.
- Ödeneği bulunmayan hiçbir iş için ihaleye çıkılmaz.
- Yasaya uygun şekilde doğrudan teminle karşılanacak ihtiyaçlar için en az 48 saat önce belediyenin internet sitesinde ve/veya ilan tahtasında duyuru yapılır.
- Farklı istekliler tarafından karşılanması mutlak olan muhtelif işler bir ihalede toplanmaz; eşik değerlerin altında kalmak amacıyla mal ve hizmet alımları ile yapım işleri kısımlara bölünerek ihaleye çıkılmaz.

(Devam edecek)

Anneler Günü Etkinliği

CHP Düzce Örgütü olarak, Anneler Günü'nü özel bir etkinlikte kutladık. Bu kapsamda, ilk olarak yeni doğum yapmış anneleri Muncurlu Atatürk Devlet Hastanesi ile Özel Çağsu hastanesinde ziyaret ettik. Ardından, Şehit Emniyet Müdürü Ufuk Baysan'ın annesine bir ziyaret gerçekleştirdik. Son olarak, şehir merkezindeki annelerimize çiçek dağıtımını yaparak bu anlamlı günlerini kutladık.

Anneler Günü, annelere olan sevgi ve saygımızı bir kez daha vurgulamanın yanı sıra, annelik kavramının toplumumuz için taşıdığı önemi hatırlamak için bir fırsattır.

Anneler, fedakarlıkları, sevgileri ve sabırlarıyla toplumun temel taşlarıdır. Onlar, çocuklarımızın yetişmesinde ve toplumun şekillenmesinde kritik bir rol oynamaktadır. Anneler Günü, bu önemli rolü hatırlamak ve annelere olan minnettarlığımızı ifade etmek için bir vesiledir.

Annelerimize olan sevgimizi ve saygımızı bir kez daha ifade ediyor, tüm annelerimize sağlık, mutluluk ve huzur dolu bir yaşam diliyoruz.

CHP İKTİDARININ YOLU AÇILDI

Türkiye'yi nasıl kalkındıracağımızı, kimseyi yalnız bırakmayan güçlü sosyal devleti nasıl hayata geçireceğimizi, yurttaşların hak ettiği huzuru ve refahı nasıl sağlayacağımızı çalışmalarımızla, yaptığımız işlerle anlatacağız.

Yurttaşlar, ekonomik buhranın faturasının, yani acı reçetenin halka çıkarılmak istendiği ekonomik ve sosyal koşullarda CHP belediyciliğine sarıldı. Bu aynı zamanda "krizin bedelini krizi yaratanlar üstlensin" anlamına gelen güçlü bir siyasal itirazı da kapsıyor. Biz, halkın sözcülüğünü yaptık ve yerel iktidar alanlarımızda merkezî iktidarın açtığı yaralara merhem olduk. Bu nedenle her toplumsal kesimden ve farklı siyasal görüşlerden oy almayı başardık. Başarıyı getiren anlayışla yolumuza devam ediyoruz.

Halkçı belediycilik anlayışımızla hak temelli, dayanışmacı sosyal politikaları hayata geçireceğiz, yerel kalkınmayı sağlayacağız ve her kentte toplumsal refahı yükselteceğiz. Bununla birlikte katılımcı demokrasi örneklerini geliştireceğiz, attığımız her adımda halkın beklenti ve taleplerini dikkate alacağız, her şeyi halkla birlikte yapacağız. Ekonomik ve sosyal yıkıma karşı halkı koruyacağız. Yüksek enflasyon ve hayat pahalılığı, kemer sıkma politikaları, borçluluk, giderek derinleşen yoksulluk ve açlık... CHP'li belediyeler, her soruna çözüm bulmak için çalışacak, hizmet üretecek.

Sosyal politikalarımız sayesinde iktidarın acı reçetesine alternatif bir ekonomik model oluşturacağız, toplumla dayanışacağız.

Siyasal alanda kamu yararı ve halkın çıkarları doğrultusunda mücadeleyi sürdüreceğiz. Aynı zamanda yerel yönetimlerde iktidar olduğumuzda ülkemizi nasıl yöneteceğimiz sorusunun yanıtını da vereceğiz.

Türkiye'yi nasıl kalkındıracağımızı, kimseyi yalnız bırakmayan güçlü sosyal devleti nasıl hayata geçireceğimizi, yurttaşların hak ettiği huzuru ve refahı nasıl sağlayacağımızı çalışmalarımızla, yaptığımız işlerle anlatacağız. Bu yerel seçimlerde yurttaşların belediyeleri kimlerin yöneteceğini belirlemenin ötesine geçtiğini, Cumhuriyet Halk Partisi'nin iktidar yolunu açtığını düşünüyorum.

Talih Özcan/ CHP Düzce Milletvekili

TALİH ÖZCAN, KIRSAL MAHALLE STATÜSÜ VERİLMEYEN KÖYLERİ MECLİS GÜNDEMİNE TAŞIDI

CHP Düzce Milletvekili ve Dışişleri Komisyonu Üyesi Talih Özcan, Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne sunduğu yazılı soru önergesinde, mahalle yapılan ancak "Kırsal Mahalle" statüsü verilmeyen köylerin durumunu sordu. Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanı Sayın Mehmet Özhaseki'nin cevaplama için soru önergesi veren Özcan, söz konusu köylerin başvurularının olmasına rağmen neden Kırsal Mahalle yapılmadığını sordu.

TARIM VE HAYVANCILIK ZARAR GÖRECEK

16 Ekim 2020 tarihinde yürürlüğe giren 7254 sayılı mahalle yasası, Büyükşehir Belediyelerine bağlı

binlerce köye "Kırsal Mahalle" statüsü verilmesini ele alıyor.

Özcan, bu yasa ile köylerin doğal yapısının, tarım topraklarının ve köy tüzel kişiliğinin korunduğunu, ayrıca bu statüdeki köylerin vergi, harç, içme ve kullanma suyu indirimleri gibi çeşitli avantajlardan da yararlandığını belirtti. 31 Aralık 2025 tarihinden itibaren bu köyler ve beldeler, söz konusu indirim ve avantajlardan yararlanamayacak ve şehir merkezlerinde yaşayanlarla aynı statüye sahip olacaklar diyen

Özcan, bu durum kırsal yapıyı zarara uğratacak, tarım ve hayvancılığı olumsuz etkileyecek ve köylerde yaşayan vatandaşlarımız mağdur olacaklar, açıklamasında bulundu. Sakarya, Balıkesir, Erzurum gibi bazı Büyükşehirlerde söz konusu köy halklarının başvurularının olmasına rağmen kırsal mahalle statüsü verilmediğinin altını çizen Özcan, konunun çözüme kavuşturulması çağrısında bulundu.

RANT PAZARLIKLARI YÜZÜNDEN Mİ KIRSAL STATÜ VERİLMİYOR?

Özcan, Söz konusu durumda olan yaklaşık 500 köyün, mevcut yasaya göre hakkı olan statüleri alması gerekirken, keyfi uygulamalar nedeniyle yıllardır oyalandıklarını belirtti.

Özcan son olarak şunları söyledi:

"Bu köylere ve beldelere, yasaya aykırı şekilde kırsal mahalle statüsü verilmemesinin sebeplerinin başında rant pazarlıkları olduğu duyularını alıyoruz, eğer bu doğruysa, görevi kötüye kullanma suçu işleniyor demektir ve sorumlularına hukuki süreçler başlatılmalıdır. Cumhuriyet Halk Partisi olarak bizler halkın, köylünün, çiftçinin hakkını sonuna kadar savunmaya devam edeceğiz."

19 Mayıs Kutlu Olsun

Milletimizin tarihte eşi benzeri görülmemiş kahramanlık destanları yazarak gerçekleştirdiği Milli Mücadelenin sembol günü olan "Atatürk'ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramı"nın 105. Yıl dönümünü kutlamanın gururu ve heyecanı içindeyiz.

Cumhuriyetimizin Kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün 19 Mayıs 1919 tarihinde Samsun'a çıkışı, milletimizin makûs talihini değiştiren, tarihi ve stratejik bir girişim olduğu gibi, Cumhuriyet tarihimizin başlangıcı ve aynı zamanda Milletimiz ve ülkemiz için, büyük bir geleceğe doğru atılan ilk adımdır.

Ulu Önderimiz Mustafa Kemal ATATÜRK, 19 Mayıs'ı toplumun en önemli ümidi ve gelecek aydınlık günlerin en büyük yatırımcıları olan gençlere armağan etmiştir. Bugün bizlere düşen görev, iyi yetişmiş gençlerin ve sağlam genç zihinlerin toplumsal yönde büyük değişmelere yol açılacak güçte olduğu bilinciyle onlara sahip çıkmak, onları bilimle, nitelikli eğitimle buluşturaktır. Mücadelemiz hak, hukuk ve adalet zemininde inşa edilecek aydınlık günler içindir.

Bugün için görevimiz, Türkiye Cumhuriyeti'nin bağımsızlığını, birliğini ve bütünlüğünü esas almak kaydıyla, ulusal çıkarlarımızı en üst düzeyde korumaktır. Hukukun üstünlüğüne ve insan haklarına dayalı demokrasimizi daha ileri bir seviyeye taşımak, sosyal, kültürel ve ekonomik yönden bölgemizde ve dünyada gelişmiş ülkeler seviyesini aşmak olmalıdır.

Bu duygu ve düşüncelerle Düzceli hemşerilerimizin bayramını kutluyor, başta Büyük Önder Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK olmak üzere kahraman silah arkadaşlarını, aziz şehitlerimizi ve gazilerimizi rahmet, şükran ve minnetle anıyorum.

ASGARİ ÜCRETİN GÜNCELLENMESİNE İLİŞKİN KANUN TEKLİFİ VERİLDİ

CHP Grup Başkanvekilleri Ali Mahir Başarır, Gökhan Günaydın ve Murat Emir, TBMM'ye enflasyon nedeniyle asgari ücretin 3 ayda bir güncellenmesi en düşük emekli maaşının asgari ücret düzeyine yükseltilmesi ve küçük esnafa destek verilmesine yönelik düzenlemelerin olduğu kanun teklifi verdi.

CHP, TBMM'ye İş Kanunu ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nda değişiklik yapılmasına dair kanun teklifi verdi. Teklif, enflasyon nedeniyle asgari ücretin 3 ayda bir güncellenmesi en düşük emekli maaşının asgari ücret düzeyine yükseltilmesi ve küçük esnafa destek verilmesine yönelik düzenlemeler içeriyor.

CHP Grup başkanvekilleri Ali Mahir Başarır, Gökhan Günaydın ve Murat Emir'in imzasıyla TBMM Başkanlığı'na sunulan teklifle asgari ücretle çalışan işçilerin satın alma gücünün korunması, en düşük emekli aylığının asgari ücret düzeyine çıkarılması küçük esnafın üzerindeki vergi yükünün hazine desteğiyle azaltılması hedefleniyor.

Teklifin genel gerekçesinde Türkiye'de çalışanların büyük bir kısmının asgari ücretli olduğu emekli olmaya hak kazanan vatandaşların ise kötü ekonomik koşullar sebebiyle insanca yaşamının koşullarını sağlayacak gelir sağlayamadıklarına işaret edildi.

Ülkenin içinde bulunduğu ekonomik krizden etkilenen toplumsal grupların başında ücretliler, küçük esnaf ve emekli vatandaşların geldiği kaydedilerek TÜİK'in enflasyon oranlarını eksik hesapladığı ve yüksek enflasyon olmasına rağmen asgari ücretin yılda bir kez belirlenmesinin işçilerin satın alma güçlerinde erimeye yol açtığı kaydedildi.

Merkez Bankası'nın tahminlerine göre enflasyonun yıl sonunda en iyi olasılıkla yüzde 36 düzeyinde olacağı hatırlatılarak emekli, dul ve yetim yurttaşların büyük bölümünün asgari ücretin altında aylık aldığına ve emeklilerin tamamına yakınının yoksulluk sınırı altında gelire sahip olduğu vurgulandı.

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'nin uygulanmaya başlamasından itibaren gelir dağılımdaki adaletsizliğin arttığı, AKP'nin uyguladığı ekonomi politikaları sebebiyle de gelir dağılımında ücretliler ve bağımlı sınıflara aleyhine bozulmaların yaşandığı kaydedilerek küçük esnafın Devlet desteğinden yoksun bırakıldığı şu sözlerle işaret edildi:

“Özellikle sadece kendi çalışan veya yanında bir ila üç işçi çalıştıran esnafımız, kriz nedeniyle artan maliyetleri karşılayamadığı gibi çalıştırdığı işçilerin ücretlerini bile ödeyemez hale düşmüştür. Krizin faturasını bütün ağırlığıyla hisseden küçük esnafımızın, teşvik, destek ve hibe krediler yoluyla desteklenmesi gerekir. Ne yazık ki halktan kopmuş olan iktidarın neo-liberal ekonomi politikaları uygulamadaki ısrar ve inadı yüzünden esnaf kepenk kapatmaya başlamıştır.”

Siyaset ve İktidar

Taha Parla

Günümüzde siyasetin genel geçer tanımı ve amacı iktidarın ele geçirilmesi için yapılan faaliyet olarak yerleşmiştir. Siyaset “bilimi” de “iktidarın bilimi” olarak sloganlaştırılmıştır. Günlük yaşam pratiğinde olsun, ana akım siyaset teorisinde olsun “iktidar” ölçülüp biçilebilir bir nicelik, bir kantite, hatta bir metadır. Amaç edinilecek, elde edilecek, korunacak, artırılacak (maksimize edilerek), başkalarından esirgenecek bir maldır.

İktidar/güç/egemenlik sözcükleri eşanlamlı değil ama yakın anlamlıdır. Birkaç nüansa dikkat edilirse bunun esaslı bir sakıncası da yoktur: Egemenlik hem hükmetme, yönetimi altında bulundurma, hem hükümran olma (nihaî kural koyma gücüne sahip olma) anlamında kullanılır. İktidar hem yapabilme yetisi hem kaba güç demektir. İktidar/güç meşru ise (meşru kabul ediliyor ise) bu da otoritedir (yetke).

Birinci paragraftaki genel tanım ve ondan türeyen kavramlar aslında siyasetin teorisini de pratiğini de karşılayamayan indirgemelerdir. İktidar siyasetin tek boyutu değildir, siyasi faaliyetin çok çeşitli biçimleri vardır. İktidarın anahtarı da olsa seçim/sandık/oy'dan ibaret değildir siyaset. Düşünceyi ifade, kolektif davranışlar, dernek ve parti faaliyetleri, anayasa ve yasa yapımı, kurumsal olmayan katılımlar, muhalefet eylemleri, parlamento-dışı ve sistem karşıtı süreçler, vs.--bunların hepsi siyasettir ve siyaset biliminin inceleme konuları arasındadır.

Genel geçer tanımın dar sayısal ilgisine ancak “siyaset muhasebeciliği” adı verilebilir. Kapitalizmin “kâr maksimizasyonu” gibi siyaset de “oy maksimizasyonu” ile iktidarı elde etmekten ibaret sayılırsa, siyaset yalnızca mekanikleştirilmiş olmaz, anlamını ve önemini de yitirir. İktidar ve non-iktidar ikili karşıtlığına sıkışır, bir iktidar fetişizmine yol açar, pragmatik ve oportünist bir reelpolitik anlayışına ve giderek de güç politikası (macht politik) zorbalığına dönüşebilir. Siyasi faaliyetlerde sık gördüğümüz sığılın, siyasi analizlerde çok rastladığımız yüzeyselliğin altında bu yaklaşım yatar denebilir. Statükocu düzenlerin iktidar hesaplarından çok daha fazla bir şey olan siyaset, özünde kirli bir şey olmayıp sadece kirletilmiş bir toplumsal etkinliktir. Düzgün siyaset, insan ihtiyaçları temelinde, hak ve hukuka uygun, demokratik usuller çerçevesinde yürütülen çok boyutlu bir faaliyettir. Kamu hizmetlerinin eşit ve adil biçimde daha iyi görülmesini sağlayacak alternatif projeler için toplumdan vekâlet istenmesidir. İktidar ise, elde edilmiş bir üst-pozisyon veya ayrıcalık değil, bir görev yeri olmalıdır.

Halk tarafından seçilmiş ve paraları halk tarafından ödenen memurlar olarak görülmesi gereken iktidar “sahipleri”, halka karşı zorbalık ve egemenlik taslayamamalıdır. İktidar, kuramda ve uygulamada minimize edilmesi, eşit paylaşılması, bir veya birkaç elde toplanmaması, ademi merkezileştirilmesi, coğrafi olarak dağılması gereken bir toplumsal ilişkiler sistemidir. Siyasetin kendisi veya en önemli tarafı da değildir.

Siyaset, bir anti-iktidar teorisi ve pratiği olmalıdır. (Devleti inkâr eden bir anarşist görüşten söz etmiyoruz; burjuva devleti sönmelenirken onun yerini alacak olan, özgür üreticilerin kooperatif birliğinin geleneksel iktidar anlayışını reddedişinden bahsediyoruz.)

İktidar siyasetin amacı olarak yanlış kavramsallaştırılmamalıdır. İktidar, adil ve mutlu bir toplum yaratmak için yapılan siyasi faaliyetlerin gerçekleştirilebilmesini sağlayacak bir araçtır. İktidara bir amaç olarak bakarsanız, ancak içi her şeyle doldurulabilecek bir güç arsenali elde edersiniz. Nitekim öyle oluyor--kişisel ve kolektif patolojileri meşrulaştıran “güç, hakır” doktrinleri dahil.

Not: İlk bakışta fantezi gibi görülebilecek yukarıdaki iktidar eleştirisi ve alternatif iktidar anlayışı aslında normatif siyaset teorisi için büyük önem taşımaktadır.

Cumhur İttifakı Değişmez

Yaşar Aydın

Bahçeli-Erdoğan herhangi bir koalisyonun parçası değil, bizzat rejim kurucularıdır. Onların “değişmesi” ya da ayrılması rejimin değişmesidir. Eğer bu gerekliyse geriye tek yol kalıyor, Cumhuriyet İttifakı'nı yenmek.

Görüntü şu: Tüm partilerle görüşen, diyaloga açık, yeni ve özgür anayasa yapmaya çalışan, ekonominin iyileşmesi için çırpınan, tasarrufa yönelen bir iktidar var. İşte tüm bunlar da iktidar, değişim iradesi.

Durum hiç de öyle değil. Erdoğan ve Bahçeli 7 Haziran 2015 seçiminden hemen sonra ortak bir yolculuğa başladı. 15 Temmuz darbe girişimi, 16 Nisan referandumu, 23 Haziran Cumhurbaşkanlığı seçimi gibi etaplar bu yolculuğu birlikte yeni bir rejimin kurucu iradesi haline dönüştürdü. Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi Politikasını Bahçeli'nin ve Erdoğan'ın yöürdüğü, içine mafyasından Hüda Par'ına oradan Vatan Partisi'ne kadar geniş bir kesimin dâhil olduğu karanlık bir rejime dönüştü. Rejim değişikliği kendini sadece devletin kurumlarında ya da Meclis'te hissettirmede. Aynı zamanda gündelik ilişkilere de yön veren toplumun tüm kılcal damarlarını hedefleyen yapıdan bahsediyoruz.

Rejimin görünen yüzü Erdoğan ve Bahçeli olabilir. Ama aşağıya doğru saçaklanan tarikat-cemaat, iş dünyası, bürokrasi gibi çok fazla başlığı ve ona karakterini veren çok sayıda uygulama var.

İsmine Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi denilen rejim, yasama yürütme yargının tek elde tutulmasıdır. Neredeyse tüm üyesini cumhurbaşkanının belirlediği AYM kararlarını tanınamaktır. Meclis'in onayını almadan hatta görüşüne bile başvurmadan kararnamelerle ülkeyi yönetmektir. İktidara karşı çıkanları uyduruk nedenlerle, saçma sapan iddianemelerle içeri atmak, yıllarca orada tutmaktır. Bir de içeri attığını istediğinde çıkarabilmektir rejim.

Halk yoksulluktan kırılırken kâr rekorları kıran yandaş sermayedir. Garanti ödemelerle, KKM'lerle mutlu azınlık yaratmaktır. Seçim kazanmak için ekonominin tüm kurallarını canının istediği gibi değiştirmektir.

Grevi, yürüyüşü, hak alma mücadelesini mahkemelerle, kolluk kuvvetleri ile bastırmaktır, anayasal haklarını kullanmak için Taksim'e yürümek isteyen 50 insanı tutuklamaktır rejim. Tarikat cemaat emriyle İstanbul Sözleşmesi'nden çıkmak, MEB'i teslim etmektir. Tüm verilen sözlere rağmen kendi kadrolarını doldurmak için mülakatla öğretmen almaktır. Sağlık Bakanı'na hastane zinciridir. Meclis'in itibarsızlaştırılmasıdır. Barajlarla halkın temsilini engellemektir. Adı üzerinde Saray Rejimidir. Liste uzayıp gider.

Rejimin tüm bu özelliklerini görmeden siyasetin değişen yüzünü konuşmanın çok bir anlamı yok. Çünkü esas mesele tam da burada kilitlenmiştir. Tüm bu kara tablonun nedeni rejimin kendisidir. Yargıda, ekonomide, dış politikada, kültürel ve spor alanında yaşanan tüm yıkımın arkasında Saray rejimi, Beştepe vardır.

Değişimi Cumhur'da aramanın yanlışlığı sadece bu başlıklarla da bitmiyor. Erdoğan ya da Bahçeli'nin kişisel olarak ne istediklerini aşan bir durum var. Sayısı milyonlara varan devasa bir çıkar şebekesine dönmüş bir ağdan bahsediyoruz. Bunun için Sinan Ateş iddianamesine bakmak yeterlidir.

İşin özü AKP ve MHP ya da daha doğru bir ifade ile Cumhuriyet İttifakı'nın içinde yer aldığı bir değişim, normalleşme mümkün değil. Hele daha demokratik bir anayasa, özgürlükler hiç değil.

Cumhuriyet İttifakı'nın nasıl batağa battığını halk gördü ve yolları ayırdı. Seçmen desteğini kaybeden, aşağıya gidişleri çıplak gözle görülen iktidara, Türkiye'yi yeni bir rotaya sokma gibi güç vehmetmek halkın gördüğünü görememekten başka bir anlam taşımaz. Beş altı yıl içinde Cumhuriyet İttifakı, kurduğu rejimin kendisi oldu. Onları birbirinden ayırmak mümkün değil. Ama yurttışa göre bu rejimin ülkede geleceği kalmadı, doğal olarak rejimi kuran ve aynılaştıranların da.